

Salezijanski vestnik

www.donbosko.si

september-oktober

5

2012

917703531047007

{ vsebina }

SALEZIJANSKI VESTNIK
Glasilo za salezijansko družino
in prijatelje don Boska

Številka 5 | skupna številka 579
Leto 2012 | letnik 85
ISSN 0353-0477
dvomesečnik

UREDNIK

Marjan Lamovšek

UREJA UREDNIŠKI ODBOR

Janez Potočnik, Ivan Turk,
s. Marija Imperi, Janez Krnc,
Marko Košnik

LEKTORIRANJE

Jerneja Kovšca

GRAFIČNA ZASNOVA

mati design

RAČUNALNIŠKI PRELOM

Salve d.o.o., Patricija Belak

DISTRIBUCIJA IN STIKI

Janez Potočnik

IZDAJATELJ

Salezijanski inšpektorat
v Ljubljani

ZALOŽBA

Salve d.o.o. Ljubljana

TISK

Tiskarna Pleško

Salezijanski vestnik je leta 1877
ustanovil sv. Janez Bosko,
v slovenskem jeziku je začel
izhajati leta 1904.
Danes SV po svetu izhaja v 57
izdajah, v 29 jezikih in v 131
državah.

Darove za vzdrževanje

Salezijanskega vestnika in za druge
namene lahko nakažete
na račun.

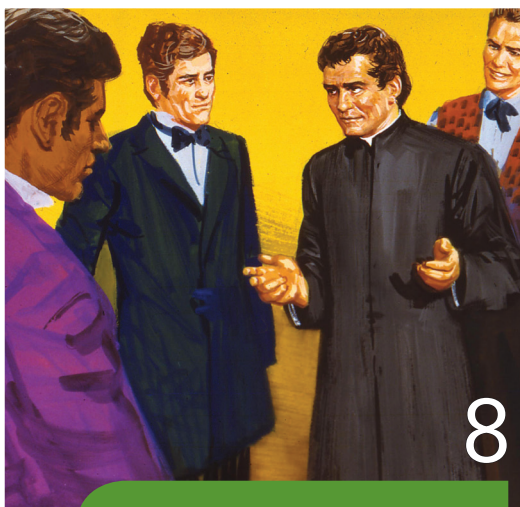
Salezijanci | Rakovniška 6
1000 Ljubljana

SI56 2420 0900 4141 717
sklic 00 06

NASLOV UREDNIŠTVA

Salezijanski vestnik
Rakovniška 6
1000 Ljubljana

telefon: 01/42.73.028
e-pošta: vestnik@sdb.si
splet: www.donbosko.si

POGLED NA SALEZIJANSKI SVET
SALEZIJANSKI POGLED NA SVET

september-oktober

4 KOLUMNA
Sodoma in Gomora

6 POGOVOR
Zaupaj in Bog te bo vodil

8 MOLIVCI
Sklepi za spremembo
življenja

9 SALEZIJANSKA DRUŽINA
Salezijanke oblate
presvetega Jezusovega
Srca

10 DRUŽINA
Hvaležni, da nas je Bog
z nebeškega seznama
nabral skupaj

12 MOJ POGLED
"Pazite nase!"

14 SPOZNAJMO DON BOSKA
Spomini na začetke poslanstva

16 NA STRANI MLADIH
Ustvarjeni za veselje
Poletni programi

Delajmo dobro in z veseljem

Kje si bil med počitnicami, kje ste preživel dopust? To pogosto vprašanje odpre marsikakšen dialog ob koncu poletnih dni. Mladinski pisatelj Alessandro D'Avenia je pred kratkim objavil svoje razmišljanje, v katerem pravi: »Mislim, da so nebesa podobna poletju, poleti so namreč ljudje lepši.«

Takšna nebesa lepih ljudi smo doživljali mnogi, ki smo se med poletjem srečevali z otroki, mladimi in odraslimi na raznih duhovno-razvedrilnih srečanjih. Večina teh dogajanj ni imela oznake oddaljenih in sanjskih krajev. Imela so pečat dragocene pristnosti in bogatih odnosov, ki so govorili o Gospodovi prisotnosti. In tega, mislim, se don Bosko danes najbolj veseli.

Hčere Marije Pomočnice smo s hvaležnostjo doživljale mlade in otroke, ki so se navdihovali ob liku naše soustanoviteljice sv. Marije Dominike Mazzarello. Številni obiski oratorijev po naših skupnostih, povabilo sester v razne kraje in nenazadnje izmenjava oblek za dramsko igro so nosili pečat veselja in lepote ob poznavanju naše svetnice.

16. avgusta, na don Boskov 197. rojstni dan, pa smo pričeli drugo leto priprave na njegovo 200. letnico rojstva. V preteklem letu smo skušali odkriti don Boska in poslanstvo za delo z mladimi, ki ga je prejel od Gospoda. Za pastoralno leto, ki ga začnemo, želi don Pascual Chavez, vrhovni predstojnik salezijancev, da poglobimo to, kar je don Bosko mladim podaril, in to je »Evangelij veselja prek pedagogike dobrote«.

Pedagoško delo pa ima temelj vedno v osebah. Ko vzgajamo mlade, jim dajemo to, kar sami imamo. Je potem lahko življenje v Božji milosti ključ za vedrino življenja vsake osebe? Kje naj črpamo smisel upanja, ko nas dnevno obliva val skrbi, novic ter bolj ali manj razumljivih informacij, ki razburkajo svet naših čustev in večajo grenkobo? Življenje v Božji milosti pomeni čistost srca, ki zaupa v to, da Gospod vedno ljubeče spremlja in vodi tiste, ki vanj zaupajo. To gotovost in to upanje so mnogi med poletjem utrdili v molitvi, na duhovnih vajah, na oratoriju ... V to gotovost smo povabljeni v našem vsakdanjem življenju, da bi skupaj z don Boskom odkrivali skrivnost njegove svetosti in našo poklicanost zanjo. G. Pascual se je o tej svetosti izrazil: »Če je Frančišek Asiški posvetil naravo in uboštvo, je Janez Bosko posvetil delo in veselje«.

Delo in življenje, ki je pred nami, pogledimo z upanjem. Delajmo dobro in z veseljem. Gospod je z nami.

s. Majda Pangeršič, koordinatorica mladinske pastorale pri HMP

22 MISIJONI
Izkušnja enomesečnega misijonskega prostovoljstva

24 MAJČEN
Boleče slovo od ljubljene Kitajske

26 MARIBOR
Ob letu osorej

28 HMP
Ob obletnici družbe

Sodoma in Gomora

ČE ČLOVEK V TEH DNEH KAJ VEČ BERE časopise, posluša radio ali gleda televizijo, bo hitro pomislil, da živimo v kakšni Sodomi ali Gomori. Vsi poznamo zgodbe o pokvarjenih mestih, kjer je živel svetopisemski mož Lot. Ker ni bilo več upanja, da bi se kaj spremenilo na boljše in so kršili že vsa pravila, ki so varovala človeka, je Bog poslal angela pokončevalca, ki sta z ognjem in mečem uničila obe mesti. Če je prvo, kar nam pride na misel tako ob raznih političnih, ekonomskih in tudi cerkvenih zlorabah, vprašanje, komu sploh še verjeti, nas to nehote vleče, da iščemo odgovor na temeljno vprašanje: Je vendar vse to res? Ker tako dobivamo vedno več

zagotovil, da je le nekaj na tem, smo vedno bolj polni dvoma ne le v vpletene, ampak v vse skupaj. Bolj in bolj se nas loteva sveta jeza. Zlorabljeno je bilo naše zaupanje in samo okrog nas prinašajo na vsakem koraku, še lahko sklenemo.

Gotovo je marsikaj res, gotovo se dogajajo številne krivice, ki jih je treba popraviti in preprečiti, da bi se to ponavljalo. Družba potrebuje prenovo in nov zagon, če hočemo iskreno začeti to šolsko leto. Kaj nam pomaga še tako lepo urejena šola, še tako dobro podkovani učitelji in izdelan učni načrt, če bodo mladi odraščali brez zaupanja vase in ljudi okrog sebe. Nič ne pomaga podelje-

vati diplome ali se hvaliti z uspešnimi maturanti te ali one šole, če sveže izobraženi vidijo le črno prihodnost, nimajo nobenega pričakovanja in so brez vsake volje, da bi kar koli spremenili. Komu sploh še lahko verjamejo in kaj sploh jim bo še sveto?

V zgoraj omenjeni zgodbi o Lotu in njegovi družini k očiščevanju in uničevanju pokvarjenega mesta ni poklican on sam, to stori Bog po svojih poslancih – angelih. Čeprav se nam morda upira taka Božja podoba, je potreba po tem še kako zakoreninjena v nas. Koliko pozivov po uničenju, lepše rečeno: pravičnem povračilu, so polni naši mediji, ki jih sami vzdržujemo. Človek še zdaleč

BESEDILO: JANEZ VODIČAR ~ FOTO: PATRICIJA BELAK

ni prerasel tega starozaveznega mišljenja. Izgubil pa je tisto, kar so Lot in njegovi še imeli: da je Bog edini pravi in dokončni razsodnik. Ker smo sami vzeli v roke pravičnost, se nam ta pogosto izmuzne in postane bolj ali manj 'lov na čarovnice', se izjalovi v bolj ali manj ljudski besnad tistim, ki je najbolj izpostavljen. S tem ne rešimo ničesar in pogosto se zgodi, da prizadenemo tiste, ki so najmanj krivi.

Priseganje, da je treba končno najti pravico, da je treba popraviti krivice in zaščititi šibke, pripelje le do povečanja količine raznih pravnih aktov, novih zaposlitev v policiji in sodiščih in bolj plačanih odvetnikov. Najmanj

od tega imajo mladi. Njihova prihodnost je polna strahu, negotovosti in groženj: na vsakem koraku te lahko kdo zlorabi na tak ali drugačen način. Ni čudno, da so potem mladi brezvoljni in naveličani, še preden so začeli živeti. Kot Lotova žena, postali so solni steber, ki zre v preteklost. Bog reši Lota, ker verjame, da je sposoben dobro živeti, da ima prihodnost. Zato tudi prepoved, naj se ne ozira nazaj proti Sodomi in Gomori, nazaj v stare krivice in prizadetosti. Bog ga pošilja v novo življenje, kjer bo lahko živel v polni moči svoje življenja. Njegova žena se ni mogla posloviti od preteklosti, zato je postala nerodoviten in mrtev solni steber.

Prav je, da smo občutljivi na krivice, tudi Lot je bil, ob tem ne smemo pozabiti, zakaj je to dobro. Samo če imamo pred očmi svojo prihodnost, če nas skrbi zaradi boljšega jutri, je to smiselno. Kaj pomaga vse učenje v šoli, če to znanje, te večine ne bomo jutri uporabljali. Zato pustimo maščevanje Bogu, prepustimo njemu našo zagrenjenost in sprejmimo iz njegovih rok prihodnost, ki nam jo daje. Kdaj je to bolj primerno kot ob pogledu na otroke, ki prvič odhajajo v šolo ali k verouku. Zaradi prihodnosti teh mladih življenj se splača videti kaj dobrega in lepega tudi v deželi pod Triglavom. ■

Zaupaj in Bog te bo vodil

Pogovarja se Barbara Okorn

24. maja letos, po 24-ih letih preživetih na Rakovniku kot salezijanec, je Janez Potočnik prevzel vodenje salezijanske inšpektorije. Kljub svoji funkciji pa še vedno trdno verjame, da je bistveno, da se mladim približa na enak način, kot se jim je pred tem, ko se je npr. posvečal duhovnim vajah za ministrante in kasneje ko je deloval kot vodja projekta Oratorij ali kot direktor Zavoda Salesianum. Bil je tudi urednik Ministranta in Salezijanskega vestnika, predstojnik redovne skupnosti in še bi lahko naštevali.

Kako to, da ste se med vsemi redovi odločili ravno za salezijanskega in delo z mladimi?

Ne prihajam iz salezijanske župnije in salezijancev, preden sem prišel v Želimlje, nisem poznal. Bil sem ministrant, vsak dan pri maši. Res pa je bil naš župnik Janez Zorko nekaj časa pri salezijancih. Ko sem bil v petem razredu, je župnik Zorko povabil salezijanca Mirka Žerjava, 'čarovnika', da je mladim in ministrantom kazal čarovnije. Ta je enega izmed mojih sošolcev povabil na duhovne vaje v Želimlje in mu rekel, naj pripelje še svoje prijatelje. In smo šli 4 ministranti v Želimlje na duhovne vaje. Meni se pred tem ni sanjalo, kaj so Želimlje in kdo so salezijanci. Tako sem med počitnicami po petem razredu prvič prišel na duhovne vaje – prvo leto smo bili štirje, leto zatem dva, potem sem šel že sam. Moja pot duhovniškega poklica se je tako začela z vstopom v Želimlje. V drugem letniku se je bilo treba odločiti za vstop v noviciat in takrat sem

se enkrat pri maši obrnil na Boga in ga prosil, da če želi, da grem po tej poti, naj mi nakloni mir v mladostniških preizkušnjah. Zdi se mi, da me je uslišal in napisal sem prošnjo. Ko sem bil novomašnik in so me vprašali, kaj bom delal, sem že tedaj odgovoril, da vem, da brezposeln ne bom. Načelo na moji življenjski poti je: daj življenje v Božje roke in mu zaupaj, on pa te bo vodil.

Delo z mladimi me je vleklo že takoj, ko sem postal salezijanec. Komaj sem čakal počitnice po tretjem letniku, ko smo bili asistenti (animatorji) na duhovnih vajah za ministrante. Moja študentska in prva duhovniška leta so zaznamovale duhovne vaje za ministrante, birmance ... To je bilo prvo močnejše obdobje mojega salezijanskega življenja.

Če danes pogledate nazaj, kaj od vsega, s čimer ste se ukvarjali, vam je predstavljalo največji izziv?

Zagotovo je bil največji izziv sprejeti ljudske misijone in pa oratorije na teh ljudskih misijonih. Takrat te be-

sede še ni bilo in tudi takega programa ne. To je delo, za katerega sem Bogu nad vse hvaležen. Leta 1991 smo z g. Ciglarjem in g. Tislom sprejeli misijon v Radencih in takrat je od g. Ciglarja prišel izziv, da naredimo kaj več za otroke. Tako smo veroučence povabili, naj namesto k verouku tisti teden ljudskega misijona prihajajo na oratorij. Pričakovali so 30 otrok, prišlo pa jih je že prvi dan 70, naslednji dan 90, potem pa ves teden okrog 150.

Se vam zdi, da so priprave na oratorij danes drugačne kot včasih, je udeležencem potrebno ponuditi več?

Včasih je bilo lažje, otroci so bili hitreje zadovoljni. Takrat je nekako šlo kar samo od sebe, danes se je treba za tak program bistveno bolj pripraviti in razmisliti, kaj jim ponuditi. Pri tem imam bolj kot najmlajše otroke v mislih najstnike nekje od šestega razreda naprej. Ti so bili zame vedno največji izziv. Zanje se je treba še posebej potruditi. Predvsem pa se mi zdi pomembno delo z animatorji in to, da

Janez Potočnik salezijanski inšpektor

© A. Stritar

se mlade čim prej vključuje v različne dejavnosti in se jim zaupa naloge.

Kako se je z imenovanjem na mesto inšpektorja spremenilo vaše delo?

Nič bistvenega se ni spremenilo čez noč. Dejstvo pa je, da sem se pred leti veliko ukvarjal z duhovnimi vajami, oratoriji, skratka z mladimi v konkretnih programih, zadnja leta pa sem se bolj posvečal Rakovniku (obnova), skupnosti sobratov in vzgoji naših kandidatov. Doslej je bilo torej moje delo »omejeno« predvsem na Rakovnik, kot inšpektor pa moram sedaj gledati širše: sobratje naše inšpektorije delujejo v petih državah, desetih škofijah, enajstih skupnostih ...

To pomeni, da pri delu niste več toliko v stiku z mladimi?

Ko sem bil imenovan za ravnatelja na Rakovniku, sem imel 34 let. Bil sem še mlad in takrat sem predstojniku rekel, da sedaj se še lahko podim z mladimi. Kaj bo pa čez 10 let? Ko pa sem prevzel službo ravnatelja, sem na delo z mladimi začel gledati drugače oziroma se mi je začelo moje duhovniško in salezijansko poslanstvo razodevati v bistveno globlji perspektivi. Ko sem bil imenovan za inšpektorja, je bila prva stvar, ki mi je

sedla v dušo, ta, da se moram truditi predvsem za to, da bom dober salezijanec in duhovnik, šele nato pride vse drugo. Še vedno grem zelo rad tudi na Uskovnico ali kam drugam spovedovat mlade ter z njimi sestiti na travo za prijateljski klepet.

Triletna priprava na praznovanje 200-letnice don Boskovega rojstva je v polnem teku. Kaj se trenutno dogaja na tem področju?

Želel bi, da se najprej zgodi kaj na osebni ravni: da bi poglobili poznavanje don Boska, njegove karizme, vzgojne metode, življenja ... Tako kot morata mož in žena vedno znova obnavljati ljubezen, graditi odnos, tako moramo tudi mi vedno znova graditi odnos prijateljstva z don Boskom.

Zelo pomemben bo tudi obisk relikvij sv. Janeza Boska maja 2013. Poleg večine salezijanskih skupnosti bodo relikvije obiskale tudi nekatere druge kraje (Brezje, ljubljanska stolnica, študentska maša pri frančiškanih). Tretja stvar, o kateri sanjamo že od 100-letnice don Boskove smrti, pa je gradnja don Boskovega centra z don Boskovo cerkvijo v Mariboru. Želeli bi si, da bi to bila za vse nas, za mlade in za Cerkev na Slovenskem, velika spodbuda na področju

vzgojno-pastoralnega poslanstva, obenem pa znamenje hvaležnosti Bogu, don Bosku in Mariji Pomočnici za vse, kar smo po don Boskovi karizmi prejeli na Slovenskem. Seveda se vprašujemo, kako in koliko bomo zmogli zgraditi. Sam si močno želim, da bi pod Pohorjem uspeli dograditi vsaj toliko, da bi tam lahko okrepili svoje vzgojno-pastoralno poslanstvo in pritegnili čim več mladih.

Salezijanska družina je zelo velika. Kaj je tisto, kar jo drži skupaj in kaj se vam zdi, da privablja mlade?

Salezijanska družina je sestavljena iz okrog 30 različnih skupin. Povezujejo jo don Bosko in njegova karizma. Salezijanska karizma je po eni strani preprosta in vsakdanja – in morda prav zato hkrati tudi zelo zahtevna. Temeljni vidik salezijanske karizme je princip učlovečenja (inkarnacije). Pri tem nam je zgled sam Jezus Kristus. Čeprav je Božji sin, je iz nebes prišel na zemljo med ljudi in nam spregovoril o Božjem kraljestvu. Sklonil se je k človeku, spregovoril mu je na razumljiv način ... Mladi naj torej vidijo in začutijo, da jih imamo radi, da jih upoštevamo, da smo jim blizu. Tak človeški pristop pa ne potrebujejo le mladi, ampak vsi, h katerim smo poslani. □

Sklepi za spremembo življenja

SALEZIJANSKO MOLITVENO ZDRUŽENJE

Po tistem dnevu, ko je Janez Bosko sprejel duhovniško obleko in je pri popoldanskem župnijskem praznovanju doživel razočaranje, je šel vase.

Pripravlja Ivan Turk, voditelj SMZ

»Življenje, kakršnega sem živel do tlej, sem moral korenito spremeniti. V poprejšnjih letih nisem bil kak hudo bnež, a bil sem raztresen, ošaben, zaposlen s tekmami, igrami, skoki, zabavami in drugimi podobnimi rečmi, ki trenutno razveseljujejo, a ne zadovoljijo srca. Da bi si uredil trdno raven življenja in je ne pozabil, sem napisal naslednje sklepe:

V prihodnje se ne bom nikoli udeležil javnih predstav na sejmi in trgih, ne bom šel gledat plesov ali gledaliških predstav. Kolikor bo mogoče, ne bom sodeloval pri kosilih, ki so navadno ob takih priložnostih.

Nikoli več ne bom uganjal iger sleparja, rokohitca, igralca v spretnostih in na vrvi; ne bom več igral na violino in ne bom hodil na lov.

Rad bom imel odmaknjenost in jo bom gojil, pa tudi zmernost v jedi in pijači. Ne bom počival več ur, kakor jih je nujno potrebnih.

Ker sem v preteklosti služil svetu s posvetnim branjem, se bom v prihodnosti trudil služiti Bogu in se bom posvetil branju verskih del.

Z vsemi svojimi močmi se bom boril proti vsaki zadevi, vsakemu branju, misli, pogovorom, besedam in dejanjem, ki so v nasprotju s krepostjo čistosti. Nasprotno pa bom storil

vse, tudi najmanjše reči, ki lahko pripjevajo k ohranitvi te kreposti.

Poleg vseh rednih pobožnih vaj ne bom nikoli opustil malo premišljevanja in malo duhovnega branja, kar bom opravil vsak dan.

Vsak dan bom povedal kakšen dober zgled ali navodilo v dobro drugim dušam. To bom storil tovarišem, prijateljem, sorodnikom, kadar pa ne bom mogel drugemu, bom to storil svoji materi.

To so sklepi iz časa, ko sem oblekel kleriško obleko, in da bi mi ostali dobro vtisnjeni v spomin, sem šel pred podobo blažene Device, jih prebral in po molitvi obljubil tej nebeški dobrotnici, da jih bom spolnjeval za ceno kakršnekoli žrtve.«

NAMENI MOLITVE

SEPTEMBER

Molimo, da bi veroučitelji, učitelji, profesorji in vzgojitelji učencem posredovali ne samo znanje, temveč tudi čut za vse, kar je lepo, dobro in pošteno.

OKTOBER

Molimo, da bi se naše visokošolske in druge ustanove izvile iz primeža politike in ideologij ter služile znanosti, resnici, pravici in lepoti.

NOVEMBER

Molimo, da bi gojili primerno hvaležnost do Boga in do ljudi ter cenili darove, ki nam jih Stvarnik daje po naravi.

Salezijanke oblate

presvetega Jezusovega Srca

Ponavadi so velike stvari v zgodovini Cerkve zaznamovane s trpljenjem. To ni veljalo le za don Boska, očeta velike salezijanske družine, ampak pogosto tudi v življenju in delovanju njegovih duhovnih sinov in hčera.

Pripravlja s. Irena Novak

Za salezijanskega škofa Jožefa Cognata (1885–1972) iz premožne družine na Siciliji navajajo te označbe: škof, ustanovitelj, karizmatični voditelj, učitelj duhovnega življenja ... pa tudi mučenec.

Ko je dvanajstleten začel šolanje v salezijanskem zavodu, je bil že odprt za Božji klic, ki ga je vabil v salezijanski apostolat in duhovništvo. Premagal je tudi močno očetovo in dedovo nasprotovanje. Eno leto po večnih zaobljubah je bil 29. avgusta 1909 posvečen v duhovnika. Leta 1933 ga je Pij XI imenoval za škofa v zelo revni kalabrijski škofiji Bova, ki ji ni manjkalo ničesar za označbo »misijonska«: brez cestnih povezav, vode, kruha, šol, duhovnikov. Leta 1939, mu je zaradi hudega obreko-

vanja odvzeta škofovska čast in živi celih 22 let v osamljenosti, ponižan, izgnan. Šele v veliki noči 1962, potem ko je na smrtni postelji obrekovalec preklical svoje obtožbe, mu je bilo povrnjeno škofovsko dostojanstvo.

Salezijanke oblate

Škof Cognata je takoj v začetku svojega poslanstva začel iskati pomoč za delo v svoji duhovno in materialno zapuščeni škofiji in ko pri obstojećih ustanovah ni našel odziva, je po papeževem nasvetu »sam poskrbel«. Mnogo je molil in se posvečeval ter na praznik Brezmadežne 1933, le pol leta po svojem prihodu v škofijo, začel novo ustanovo s tremi dekletji, ki so se bile pripravljene posvetiti Bogu. Ustanova je rasla in se širila. Kmalu presežejo škofijske meje ter razširijo svoje delovanje v raznih škofijah južne Italije in na Siciliji.

Hud udarec cvetoči ustanovi so bile obtožbe na račun ustanovitelja, škofa Cognata, in poznejša prepoved delovanja ter odvzem škofovskega dostojanstva. Tudi predstojnica sester je bila odstavljena in na mesto vrhovne predstojnice je bila leta 1940 postavljena redovnica druge redovne ustanove. Delo redovnic so spremljali apostolski vizitatorji. Ven-

dar pa nevihta ni prizadela Božjega dela in ustanova se je še naprej širila tudi z novimi poklici.

Duhovnost in apostolat

Salezijanke oblate (SOSC) so redovna ustanova aktivnega življenja. Njihova karizma je sodelovanje pri Jezusovem darovanju na križu za odrešenje in posvečenje sveta, ki se izraža v ljubezni vse do osebnega žrtvovanja.

Na poseben način se posvečajo delu z otroki in mladostniki z vzgojo v veri, tudi njihovih družin. Sodelujejo predvsem v manjših krajih in odročnih župnijah, kjer ni drugih redovnih ustanov, kjer po priporočilu ustanovitelja »pobirajo drobtine apostolata«. Njihove skupnosti se vse od začetka imenujejo »misijoni«. Sedaj so razširjene v različnih italijanskih pokrajinah, v zadnjem času pa tudi v misijskih predelih Bolivije in z eno skupnostjo v Peruju.

Osebna izkaznica

Ustanovitelj: msgr. Jožef Cognata, SDB (1885–1972)

Ustanovitev: 8. december 1933 v Bova (Italija)

Kanonična organiziranost: papeškopravna redovna ustanova (1972)

Cilj delovanja: »Zberite koščke, da se ničesar ne izgubi.«

Pastoralne dejavnosti: oratorij, verouk, šola, poklicne delavnice, poletni misijoni.

Zavetnik: apostol Pavel

© foto splet

Hvaležni, da nas je Bog z nebeškega seznama nabral skupaj

Sva **Roman in Mihaela Hodnik** iz Logatca. Mavrico naše družine pa dopolnjujejo najini otroci: največ modrosti premore Matej (10 let), sledijo pa mu Jakob (8 let), Miha (5 let), Neža (2 leti) in Lucija iz letošnje pomladi.

Pripravil Peter Pučnik

SMO OBIČAJNA DRUŽINA, KJER IDEJE IN zamisli daleč presežejo ure dneva, ki so na voljo. Sicer se radi smejemo (še posebej med večerjo in molitvijo) in igramo. Toliko, kot je glav, toliko je tudi idej in predlogov, kje začeti in kaj početi. V družini, kot je naša, je potrebno kar veliko načrtovanja, da se uskladimo in se najde čas za vsakega. Veselimo se težko pričakovanih poletnih počitnic, ko bo mami končno dovolila, da dlje bedimo in bo očka postavil šotor na vrtu, okrog hiše pa bo dišalo po suhem senu babice in dedka. Pri babici Mariji in atu Petru bo

dozorelo ogromno ribeza, ki ga bomo morali potrpežljivo obirati, za nagrado pa sledijo najboljše palačinke.

Kaj prinašata iz svojih družin in kaj od tega vama pomaga graditi vajin dom?

Mami Mihaela kot najstarejši otrok prihajam iz družine s štirimi otroki. V času mojega otroštva smo sicer živeli v Ljubljani, a sem vse vikende in počitnice preživljala pri starih starših na Blokah. Ko so starši zgradili hišo v Logatcu, je ta postala naš novi dom. Imam dve sestri in brata, s katerimi smo zelo povezani. Zelo pa smo po-

vezani tudi z mojim stricem salezijancem, ki trenutno službuje v Rimu. Oči Roman - od nekdaj Logatčan, prihajam iz družine s tremi otroki. Imam še starejšo sestro, ki je že poročena, in mlajšega brata, ki živi doma. Starši imajo tudi manjšo kmetijo. Večino prostega časa v mladosti sem preživel v hribih. To veselje sem pobiral predvsem od župnika Janeza Kompareta, ki nas je pogosto vodil po bohinjskih hribih. Kasneje je to veselje preraslo v plezanje in tudi raziskovanje jamskega sveta.

Najini poti sta se prvič srečali prav v gorah. Poročila sva se leta 2000. Pol leta po poroki sva se preselila v hišo Romanovih staršev in si uredila stanovanje v gornjem nadstropju.

To, da oba prihajava iz vernih družin, doživljava kot veliko prednost pri gradnji najinega odnosa. Sicer pa sva si oba v najinih družinah pridobila delavnost, odprtost in vzljubila naravo. Naučila sva se, da brez napa, vztrajnosti in zaupanja ne prideš do cilja. Pa tudi tega, da nekatere stvari v življenju prekašajo naše zmožnosti in jih je potrebno samo sprejeti. In prav te lastnosti nama še

danes najbolj pomagajo v družini in bi jih rada predala tudi otrokom.

Je bil prisoten kakšen poseben dogodek, ki vas je zaznamoval?

Zdi se nama, da naju Bog posebej varuje. Že od otroštva dalje nama je, vsakemu posebej, na vsake toliko, pripravil kakšen dogodek, ob katerem sva se lahko ustavila, premislila, zorela in naravnavala najin življenjski kompas. Tega želiva naučiti tudi otroke in kot družina se v naših razmišljanjih pogosto ustavljamo ob zgodbah in zgodbicah, ki jih piše življenje.

V družini pa je naju in otroke najbolj zaznamovala huda pljučnica, ki jo je dobila Neža kot enomesečni dojenček. Ravno smo se nekako privadili na novega družinskega člana in veselja nad deklico, ko nas je presenetila bolezen. Trepotali smo za njeno življenje. Danes smo neizmerno srečni, da smo ji takrat izmolili zdravje. Zavedla sva se, da je življenje dar in da je lahko le podarjeno in se ga nikakor ne da izsiliti.

Poznamo vas kot veselo družino. Od kod črpate moč za to pristno veselje?

Prijatelji naju poznajo predvsem kot energično družino, kar sva v največji meri podedovala od obeh najinih družin. Tole veselje bo pa najbrž kaj povezano s sv. Frančiškom, ko sva veliko časa preživela na študentskih skupinah. Na dolgi vožnji romanja v Rim so se otroci s CD-ja naučili refren pesmice o njem, da je popolno veselje v tem, da si miren tudi v trenutku, ko ti vse narobe gre. Ravno zdaj so otroci v letih, ko gre rado kaj drugače, kot smo mislili, in Sveti Duh nam včasih pripravi prav zanimive kombinacije dogodkov. Lepoto življenja čutimo v tem, da sicer načrtujemo in se hkrati ne navezujemo preveč

© obe foto: družinski arhiv

na naša pričakovanja. Če v takih trenutkih pomisliš na popolno veselje, postane kar bolj veselo :))

Kakšen pečat želita pustiti svojim otrokom kot spomin na svojo družino, ko bodo odhajali v svet?

Najini otroci so trenutno v obdobju intenzivnega nabiranja pečatov. Kot starša si želiva, da se kljub hitremu tempu življenja skupaj ustavljamo ob lepih trenutkih in nabiramo lepe spomine: na trenutke sreče ob jutranjem ribarjenju in prvi ujeti ribi na morju, ponos na imeniten raketoplan iz legokock, zmagoslavje ob razgledu z dvatisočakov, slavnostne pižamske koncerte flavt za babice in dedke, drzne načrte o reji konj, smeh ob tvorjenju račk iz Prekmurja, pogum za spanje v šotorih, ustvarjalne večerne molitve, čarobnost nočnega bedenja in klepetanja z mamicco in očkom ... Otroci si te dogodke zelo zapomnijo in jih v pogovorih radi omenjajo. V modi je, da družine hodijo »na izlete«. Mi gremo velikokrat tudi »na romanje«: na nove maše, v Kočevski rog, na Rakovnik, peš grizemo na Višarje, Planinsko goro, na srečanje zakonskih skupin ... Otroci so se kar pri-

vadili na »ta dolge maše«, zapomnili pa so si, »da na koncu delijo pecivo«. Vesela bova, če bodo ohranili vero in veselje nad življenjem, povezanost, občutek za sočloveka, spontanost, nalezljivo navdušenje in radovednost ter smeh in prepevanje.

Bog ima v vaši družini gotovo pomembno mesto. Za kaj ste mu najbolj hvaležni?

Ob tem najprej pomisliva na modrost stare mame, da človek obrača, a Bog obrne. V vseh teh letih smo v naši družini molili za mnoge namene: srečne poti, srečno rojstvo, zdravje, božje varstvo ... V priprošnje in v zahvalo. Molili pa smo za prijatelje v preizkušnjah: ko je nena doma neozdravljivo zbolela mlada mamica, ko je umrl dojenček, ko je 5-letni fantek zbolel za rakom, za zakonca, ki si želita otroka, za mladi mamici, ki ju je Bog v visoki nosečnosti poklical k sebi, ... Povezani v molitvi z njimi smo se bolj zavedali, za koliko stvari smo lahko hvaležni. Trdno verjamemo v moč molitve in se priporočamo. Najbolj pa smo hvaležni, da nas je Bog z nebeškega seznama nabral skupaj, v družino, v tako pisano in veselo mavrico! □

"Pazite nase!"

NEKEGA DNE NA ZAČETKU AVGUSTA sem se prijela za glavo in se zakopala v psihoanalizo lastne osebnosti. Med sprehodom sem namreč srečala enega svojih učencev in to mi je polepšalo dan. Vesela sem bila njega in njegovega nasmeha in prijaznega pozdrava. Takoj sem seštelala, koliko dni še manjka do začetka šolskega leta. In rekla sem si, da tega nikomur ne povem, ker je to gotovo znak, da z menoj nekaj ni v redu. Ker če učitelj med počitnicami pogreša utrip šolske učilnice, je to zelo nenavadno. Takšne so izkušnje ...

Mnogi župniki v dneh pred počitnicami spodbudijo svoje župljane, da

Bog ni nikoli na dopustu. V Cerkvi je v poletnih mesecih ogromno raznovrstnih ponudb. Za otroke, mlade in malo manj mlade. Zakaj toliko ponudb ravno poleti? Zato, ker imajo ljudje več časa, ker gre ta čas lahko mnogokrat v prazno in človeka tudi pusti praznega.

Don Bosko se je dobro zavedal, kakšen čas so počitnice. Že kot klerik je vedel, da lahko počitnice preživi nekoristno. V svojih Spominih piše: »Velika nevarnost za klerike so navadno počitnice. Ker si nisem znal prav razporediti svojih dni, sem jih mnogo izgubil brez sadu.«

Kaj človek naredi s svojim časom, je

zelo pomembno. Tudi sv. Mariji Dominiki Mazzarello je bil čas pomemben. Svoje sestre in dekleta je pogosto vpraševala, koliko je ura. Pa ne zato, ker se ji je nenehno nekam mudilo ali ker ni znala gledati na uro. Pač pa da bi jih spomnila, da je vsaka ura v dnevu ura, ki mora biti prežeta z ljubeznijo.

Ko sta bila z mladimi, sta oba stebra salezijanske družine naredila vse, da je bil njihov čas koristno zapolnjen. Zato sta toliko bolj trepetala, ko so bile počitnice. Da le ne bi mladi pozabili na tisto pravo in čisto ljubezen in zapravljali časa s stvarmi, ki jih od te ljubezni oddaljujejo.

Učiteljski poklic danes tega ne vključuje. V šoli je pač tako, da je čas počitnic in je čas pouka. Gre za dve popolnoma različni obdobji. Med šolskim letom učitelja niti malo ne zanima, kaj bo petindvajset otrok, ki jim predava o kemijskih formulah, počelo med počitnicami. V času počitnic se učitelj ne spomni, kaj le počnejo njegovi učenci.

Čeprav se zavedam z dolgočasnosti mladih in vem, da se njihove počitnice vrtijo za računalniki in na ulici, čeprav je don Bosko moj zgled ... sem tudi jaz med temi učitelji. Ob vsej pestrosti zadnjega šolskega dne sem izustila le frazo, ki jo tako ali drugače izrečejo vsi razredniki: »Lepe počitnice in pazite nase.« Ali učenci vedo, da »lepe počitnice« niso pogojene z dobro plažo ali hotelom? Ali vedo, da »pazite nase« ne pomeni le, naj pazijo na svoj prst pri košarki in na meduze v morju? Najbrž ne, potreben bi bil pogovor. Pa vendar je zadnji teden tako nabit s pričakovanjem konca, da nam ne pade na pamet, da bi se z učenci enkrat za spremembo ne pogovarjali o šoli, pač pa o počitnicah. Sicer pa – novo šolsko leto se začneja, šolski hodniki bodo polni vrveža in priložnosti za pogovor o tem, kako preživeti čas in kako vlagati v ljubezen, bo znova več. In tega se veselim. Čeprav je mogoče slišati nenavadno ...

učiteljica

**Ko ne bi bil Gospod tisti, ki je bil za nas,
ko so ljudje vstajali zoper nas,
tedaj bi nas bili žive pogoltnili
v svoji srditi jezi zoper nas;
tedaj bi nas bile odnesle vode,
hudournik bi bil tekel čez nas;
tedaj bi bile tekle čez nas
deroče vode.**

**Slavljen bodi Gospod,
ki nas ni izročil njihovim zobem v plen.
Naša duša je kakor ptica,
ki se je rešila iz zanke lovcev;
zanka se je pretrgala,
in mi smo se rešili.
Naša pomoč je v imenu Gospodovem,
ki je naredil nebo in zemljo.**

Ps 124

Janez Bosko,
prevod in priredba Alojzij Slavko Snoj

Spomini na začetke poslanstva

Novomašnik Janez Bosko si je nabiral prve duhovniške izkušnje med preprostim ljudstvom in revno mladino. Opravljal je triletno »specializacijo« v duhovniškem konviktu v Torinu s spremljajočim apostolatom v sirotišnici in zaporu ter se posvečal revnim fantom, ki so prihajali iz podeželja v mesto s trebuhom za kruhom. Na praznik Marije Brezmadežne, 8. decembra 1841, se je srečal z Jernejem Garellijem, s katerim je začel preprost verouk. Z mladimi, ki jih je prihajalo vedno več, se je selil sem in tja. Po velikem petku leta 1846 je prišla velika noč tudi za njegov oratorij v Valdoccu.

Jožefu Cafassu, temu vrednemu duhovniku, v katerega rokah je vsaka moja odločitev, moj študij, vsaka dejavnost mojega življenja, ki je bil že šest let moj vodič in tudi moj duhovni voditelj, dolgujem, če sem napravil kaj dobrega. On me je uvedel v ječe, kjer sem se hitro naučil, kako veliki sta hudobija in revščina ljudi. Ko sem videl trume fantov od 12 do 18 let, vseh zdravih, močnih in s prebujeno nadarjenostjo, a tam nedelavnih, oglodanih od mrčesa, v pomanjkanju duhovnega in telesnega kruha, me je navdajala groza. Sramota domovine, ponižanje družine in onečaščenje samega sebe je bilo posebljeno v tistih nesrečnežih. A kakšno je bilo moje začudenje in presenečenje, ko sem opazil, da so mnogi odšli ven s trdnim sklepom za boljše življenje, a so bili v kratkem že spet privedeni v kraj kazni, od koder so bili odšli pred nekaj dnevi ... Medtem smo se šli pogovarjat z nadškofom Fransonijem, ki je razumel pomen našega načrta. »Pojdite«, nam je rekel, »storite, kar menite, da je dobro za duše, dajem vam vsa pooblastila, ki jih utegnete potrebova-

ti. Govorite z grofico Barolo, morda vam bo ona lahko preskrbela kakšen primeren prostor ... Potreben je poseben prostor, primeren zanje. Pojdite torej. Blagoslavljam vas in vaš načrt. V čemer vam bom mogel koristiti, kar pridite in bom vedno storil, kar bom mogel.«

[Od Zavetišča grofice Barolo se je don Bosko s fanti selil k cerkvicama sv. Martina pri mlinih in sv. Petra v vezeh, v hišo Moretta in na Filippijeve travnike.]V tistem času so se širile tudi nekatere zelo čudne govorice. Nekateri so don Boska imenovali revolucionarja, drugi so ga hoteli narediti za norca ali za krivoverca.

Sprejel sem nezaupnico in se prepustil tistemu, kar bi mi določil Bog. Ko so se dogajale prej omenjene reči, je prišla zadnja nedelja, na katero sem si še dovolil imeti oratorij na travniku Filippijevih bratov. »Moj Bog, zakaj mi ne pokažeš kraja, na katerem hočeš, da zbiram te dečke? O, daj mi ga spoznati in povej mi, kaj moram storiti!« Končal sem tiste besede, pa pristopi nekdo po imenu Pankracij Soave in mi jecljaje pravi: »Ali je res, da iščete prostor, kamor bi postavili laboratorij?« »Ne laboratorij, ampak oratorij.« »Ne vem, če je oratorij ali laboratorij isto; toda prostor je, pridite ga pogledat. Je last gospoda

Jožefa Pinardija, poštenega človeka. Pridite in napravili boste dobro pogodbo« ...

Brž sem tekkel k svojim fantom. Zbral sem jih okrog sebe in na ves glas sem začel vpiti: »Pogum, moji otroci, imamo oratorij, ki je trdnejši kakor v preteklosti. Imeli bomo cerkev, zakristijo, sobe za šole, prostor za razvedrilo. V nedeljo, v nedeljo bomo šli v nov oratorij, ki je tamle, v Pinardijevi hiši!« In sem jim s prstom pokazal kraj. Naslednjo nedeljo, na praznik velike noči, 12. aprila 1846, smo prenesli tja vse potrebščine za cerkev in razvedrilo ter prevzeli v posest novi prostor.

11. festival
RITEM DUHA

20. oktober 2012
ob 19.45

Športna dvorana Vrbanska
Maribor

www.ritemduha.net

Partnerji festivala: ogroboe ZAVRTO ANTONINA MARTINA SCIBRIG salve Organizatorja: spglobe SMC MARIBOR

DOM

stoletni
Marijanišče v Veržēju 1912–2012
praznuje ...

Nedelja, 9.00 — 15.00
30. 9. 2012 sejemska prireditev
Miholov sejem v Veržēju

Dragi obiskovalci
Marijanišča v Veržēju,

gostje Penziona Mavrica,
udeleženci in sodelavci
programov Centra DUO,
dobrotniki in prijatelji!

Vabimo vas na
praznovanje naše in
vaše ustanove, ki je
obnovljena in oživiljena
dočkala častitljivih
100 let.

Pridite in praznujte
z nami!

11.00 slovesna sveta maša ob župnijskem žegnanju in 100-letnici Marijanišča v župnijski cerkvi sv. Mihaela

13.00 kulturni program in odprtje rokodelske razstave v Centru DUO

15.00 slovesna akademija ob 100-letnici Marijanišča

USTVARJENI ZA VESELJE

Poletje 2012

Zbral: Tilen Mlakar
Foto: arhiv SDB in HMP

Tudi letos v tokratni številki Salezijanskega vestnika povezujemo v šopek znaten del dogajanja v mladinskih duhovnih in počitniških programih mladinske pastorale pri salezijancih in hčerah Marije Pomočnice.

Uskovniški dnevi za odrasle

Drugo leto zapored so bili organizirani Uskovniški dnevi za odrasle. Preko pogovorov, podelitve izkušenj, predavanja Mateja Cepina, razmišljanja in obnavljanja znanja o življenju sv. Janeza Boska so udeleženci spoznavali svoje korenine in se soočali s sodobnimi izzivi, ki stojijo pred kristjani danes. Da jim ni bilo dolgčas, so poskrbeli otroci mnogih udeležencev, ki so skupnemu sobivanju dali poseben pečat.

Uskovniški teden

Na letošnjih dveh Uskovniških tednih je skoraj 200 mladih pod geslom »Ustvarjeni za veselje« za en teden živelo v skupnosti kot ena velika družina: skupaj so skrbeli za čistost prostorov, lupili krompir, peli, pripravljali ve-sele večere, molitve, svete maše ... Predvsem so vse to opravljali z veseljem. Delo po skupinah, predavatelji in pričevalci so vse skupaj obogatili in odpirali nove in nove vidike ude-
janjanja veselja.

Laura: Tako kot si Uskovnice ne morem predstavljati brez tune za zajtrk ali krav-jih spominkov po planini in kasneje na podplatu, si Uskovnice ne morem predstavljati brez petja. Petje spremlja vse: delo, jelo, mo-litev, mašo, predavanja, zabavo in najgloblje pogovore. Peti na Uskovnici skupaj s tako sku-pino, ki poje iz srca in za Boga, je nepozabno in zopet komaj čakam, da bom lahko to ponovila.

Savio kamp

Dominikov dom na Pohorju je bil ob letošnjem Savio kampu zopet do zadnjega kotička napolnjen z ministranti. Teden dni skupnega druženja, od 19. do 24. avgusta, so preživeli ob raznovrstnih aktivnostih ob domu in po pohorskih planjavah. Šli so na izlet na Pekre, imeli so vodne igre, se kopali, si spekli večerjo na ognju, uživali na PohorJet-u, starejši pa so si privoščili celo Paintball. Dogajanje je dodatno popestril turnir 'Saviada', pri katerem so ministranti skozi cel teden zbirali točke pri

na strani mladih

nogometu, roverčku in drugih igrah. Za vsebino programa pa je poskrbel film 'Gospodar prstanov', kateheze, molitve in svete maše.

Počitniški kampi v Veržeju

Center DUO Veržej je v novo urejenem Trio kampu ponudil in izvedel štiri vsebinsko bogate programe za različne ciljne skupine, ki jih je vodil novomašnik Gašper M. Otrin.

Prvi je bil *počitniško-rokodelski kamp za družine*. Družine je pričakala bogata ponudba delavnic, dejavnosti in predavanj. Za otroke je bila še zlasti privlačna možnost spanja v šotorih, ki so jo skupaj z animatorji radi izkoristili. Sledil je *delovno-rokodelski kamp za mlade*. Udeležence je povežalo veselje do animiranja in želja po pustolovščinah. Prek rokodelskih delavnic so spoznavali kulturno dediščino Pomurja in tradicijo, ki je oblikovala tukajšnje okolje. Poleg tega so se učili osnovnih animatorskih veščin in pripravili program za otroški kamp. *Počitniški kamp za otroke* je zaznamovalo šotorjenje, taborni ogenj, velika igra »Planet

Mura«, molitev, sveta maša, pesem in veselje, obisk čebelarja, izdelovanje iz naravnih materialov ter čofotanje v bazenih. Vse to in še več je zaposlovalo čez trideset nasmejanih otrok iz raznih koncev Slovenije.

Avgusta je potekal še *nogometno-duhovni kamp*. 15 otrok in 8 animatorjev je velik del dneva posvetilo treniranju malega nogometa pod budnim očesom trenerja Marka. Dnevna kateheza ob Božji besedi, molitev in sveta maša ter večerna »beseda za lahko noč« ob ognju pa so bili duhovna nit druženja.

Animatorji SMC na izletu v Rimu

V soboto 18. 8. so se animatorji iz SMC Sevnice, Maribora, Ankara-na, Šentruperta, Celja in Podgorice odpravili na popotovanje po Rimu. Ogledali so si Vatikan, številne rimske cerkve, katakombe, Kolosej, vatikanske muzeje in še mnogo drugega, niso pa pozabili niti na ohlaiditev v morju. Na poti domov so se ustavili še v Assisiju. Animatorski družbi ni manjkalo zabave, veselja in druženja.

SMC Celje Kmečki, morski in delovni užitki

Sredi julija se je 17 otrok in 8 animatorjev iz SMC Celja odpravilo na »morske užitke« - na morje na Škofije. Dnevi, ki so jih preživeli skupaj, so bili živahni, polni smeha in »vragolij«. Vsi so se ob koncu strinjali, da so prehitro minili in si obljubili, da se drugo leto spet dobijo na Škofijah.

V ponedeljek 30. julija se je 9 celjskih ministrantov odpravilo na delovne počitnice na kmetijo na Dolenjskem, kjer je odraščal kaplan Boštjan. Njihovo delo je obsegalo pobiranje jabolk, nabiranje gob in pobiranje krompirja. Odpravili so se tudi na izlet na Kum ter na romanje k Mariji in bl. Lojzetu Grozdetu na Zaplaz. Bilo je prav prijetno in lepo! Sedem mladih Celjanov pa je obiskalo prijatelje iz SMC Podgorica v Črni gori. Odločili so se, da skupaj izvedejo projekt obnove markacij in tabel v kanjonu Mrtvice v Črni gori. Dvodnevno delo je bilo zahtevno, vendar je bilo vredno truda. Po njem so jim črnogorski prijatelji razkazali tudi nekaj tamkajšnjih znamenitosti.

Seveda ni manjkalo kopanje in skupno proslavljanje prve olimpijske medalje za Črno goro.

SMC Maribor Počitnice niso le za oddih

Animatorji SMC Maribor so si po uspešno zaključenem oratoriju privoščili zasluženi oddih v Ankaranu. Poleg morja in sonca so jih tam pričakali animatorji iz SMC Ankaran in drugi gostoljubni domačini. Z njihovo pomočjo so si svoj oddih polepšali ne le z dobro družbo, ampak tudi z vožnjo z gliserjem, bazenom in lokalnimi kulinaricnimi specialitetami. Kljub temu so si nekaj časa vzeli tudi za delo: načrtovanje in iskanje novih nalog v prihajajočem pastoralnem letu.

Počitnice pa se da preživljati tudi na malo drugačen način: na delovni akciji ali bolj obnovi vagona SMC Maribor! Mladi so začeli z urejanjem prostora za igrišče, nato nadaljevali z brušenjem in barvanjem strešnega dela vagona. Čaka jih še obnova notranjega dela vagona, ki je najzahtevnejša. Čeprav jih je konec počitnic prehitel, za čopiče in dleta kdaj poprimajo tudi med šolskimi konci tedna.

SMC Maribor razmišlja tudi globalno. Dve izmed mentoric sta se udeležili petdnevnega izobraževanja o pripravi različnih mladinskih izmenjav v okviru evropskega programa *Youth in Action*, ki je potekal na Portugalskem. Poleg novih znanj sta spletli tudi nova prijateljstva.

Animatorji pa so se udeležili tudi programa mreže *Don Bosco Youth Net* na Poljskem z naslovom »Champions of Fair Play«. 43 mladih iz Avstrije, Belgije, Češke, Španije, Anglije, Nemčije, Italije, Malte, Poljske in Slovenije je odkrivalo in se poglobljalo v teme, kot so premagovanje stereotipov in diskriminacije, medkulturna komunikacija, vrednote in človekove pravice. Obiskali so tudi koncentracijsko taborišče Auschwitz, se družili in učili drug od drugega.

Skala Počitniški ulični program in taborjenje

Letošnji Skalin poletni ulični počitniški program so zaznamovali Smrkci - majhna modra bitja, ki jim veliko pomeni medsebojno sodelovanje. Ob njih so se mladostniki s Fužin učili novih vrednot in praktičnih spretnosti. Ob koncu dni pa so potekale velike igre, ki so med drugim vključevale tudi vodne užitke.

Za še večjo obogatitev poletnih počitnic so se v juliju že drugo leto zapored odpravili na taborjenje ob reki Nadiži. Čeprav jim vreme ni bilo naklonjeno, se je 16 mladostnikov imelo lepo in pridobilo veliko znanja o preživetju v naravi.

Štiritedenski oratorij na Rakovniku

V mesecu juliju je na Rakovniku potekal kar štiritedenski oratorij. Vsak teden se ga je udeležilo več kot 150 otrok in 40 animatorjev. Poleg rednih oratorijskih dejavnosti, kot so kateheze, dramska uprizoritev oratorijske zgodbe, poučne in ustvarjalne delavnice, svete maše in velike igre, so njihovo druženje popestrili igralnica in zunanja igrišča, večkratni obisk bazena, veslanje, vožnja z ladjico in še in še.

Novomeški »Lonček kuhaj«

Sestre hčere Marije Pomočnice v Novem mestu so znane po svoji okusni kuhi. Svoje znanje so na kuharski delavnici Lonček kuhaj podelile s 15 dijaki in dijakinjami prvega letnika Gimnazije Novo mesto. Cilj delavnice je bil predstaviti košček slovenske tradicionalne in sodobne kuhinje. Priprava jedi je bila zahtevna, a hkrati tudi prijetna in zabavna, saj so mladi jedi pripravljali v parih. Pozornost so namenili tudi spoznavanju različnih načinov pogrinjkov mize in dekoracije postreženih jedi.

Duhovne in tujejezične počitnice na Bledu

Ob začetku počitnic so Marijin dom na Bledu za več dni napolnili otroci in mladi na duhovno-počitniškem tednu z naslovom »Bled pod drobnogled v geografiji«. Mladi so spoznavali sv. Marijo Dominiko Mazzarello in z veseljem prisluhnili s. Agati Kociper, misijonarki med Indijanci v Braziliji. Odšli so tudi na orientacijski pohod, na katerem so jim z gostoljubnostjo pomagale blejske družine, povzpeli so se na 1633 metrov visoko Lipanco ter obiskali info središče Triglavskega narodnega parka in blejski grad, kjer so se srečali celo z blejskim županom. Seveda niso izpustili kovanja, pečenja hrenovk na žaru, raznih iger, druženja in petja.

Kmalu zatem se je na Bledu zbrala druga skupina mladih, ki so želeli na zabaven način in v družbi poglobiti svoje znanje angleščine in nemščine. Ob sv. Mariji Dominiki Mazzarello so se učili tudi jezika ljubezni. Poleg tega so uživali v lepotah blejskega mesta in narave.

Duhovno-počitniški teden na Svetem Primožu na Pohorju

Počitniško-oratorijski teden med 26. in 30. 6. je na Sv. Primožu nad Vuzenico minil v znamenju letošnje oratorijske zvezde sv. Marije Dominike Mazzarello.

S s. Marijo, s. Barbaro in animatorkami se je veselo prepevalo in hkrati udejanjalo geslo letošnje himne »Grem jaz!« pri pripravi mize in pomivanju posode, v delavnicah in na celodnevem pohodu na sosednji hrib, pri varstvu najmlajših udeleženk, med katerimi je izstopala komaj dveletna Tinca, in seveda pri igrah, kjer so ob visokih temperaturah prednjačile vodne igre.

Celotno doživetje bi lahko strnili v naslednjih nekaj misli letošnjih udeleženk:

Všeč so mi bile vodne igre in družabni večeri, predvsem igra »štirje vogali«. (Anja)

Vse mi je bilo v redu, še posebej druženje in kateheze. (Urška)

Na oratoriju mi je bilo fajn, še posebno večerne igre in pa ko smo pri deklici Aniti jedli sladoled. Ni mi bila všeč jutranja budnica s pokrovkami. (Jana)

Najboljši je bil sladoled. Spremenila ne bi nič, le kako vodno igro bi dodala. (Valerija)

Vse je bilo lepo. (Snežka)

Nadaljevalni tečaj angleščine za študente

Pri sestrah na Gornjem trgu v stari Ljubljani je julija potekal nadaljevalni tečaj angleščine. V dopoldanskih urah so študenti ponavljali, obnavljali in utrjevali angleško slovnico, v popoldanskem času pa

dopolnjevali angleško besedišče z branjem, pisanjem in govorjenjem. Imeli so priložnost pogovora z »native-speakerico« iz Združenih držav Amerike.

Romanje v Rim

Bogato doživetje je udeležencem prineslo romanje s sestrami HMP v Rim. Obisk glavnih rimskih bazilik in ogled antičnih ostankov Rima so skušali doživeti ob pripravi na leto vere ter ob prošnji za osebno poglobitev vere. Romanje je obogatilo srečanje z nekdanjim salezijanskim inšpektorjem Lojzetom Dobravcem in z novinko Barbaro, obisk fakultete HMP Auxilium, obisk kapele in ateljeja Centra Aletti ter sveta maša s svetim očetom Benediktom XVI. Papeževa bližina, za nekatere celo stisk roke, za najmlajša Lenarta in Nežo pa papežev blagoslov in pogled, ostajajo trdno v njihovem pomenu.

Oratorij 2012

Tudi letos je v poletnem času po mnogih slovenskih župnijah potekal poletni oratorij. Osrednja junakinja je bila sv. Marija Dominika Mazzarello, soustanoviteljica sester hčera Marije Pomočnice.

Skoraj vse skupnosti sester HMP v Sloveniji (sedem jih je) so bile v tem poletnem času deležne obiskov oratorijev, povabil, da obišejo ora-

torije, ali pa raznovrstnih drugih izmenjav: posojanja oblek, nasvetov glede šivanja oblek ali podobno.

Kdo je bila Marija Dominika, za mnoge v Sloveniji sedaj ni več uganaka. Tisti, ki so bili pri sestrah na obisku, pa so lahko spoznali še kaj več o tem, kako danes živijo sestre hčere Marije Pomočnice. Po svetu 140 let, tu v Sloveniji pa si že več kot 75 let prizadevajo slediti zgledu Marije Dominike Mazzarello: tako da živijo ljubezen do Boga in do mladih.

Vsebinsko letošnjega oratorija je bila povezana v naslov "Grem jaz!". Kot je bila sv. Marija Dominika pripravljena narediti prvi korak in priskočiti na pomoč človeku v stiski, na poseben način revnim dekletom, prav takšne velikodušnosti so se otroci in z njimi njihovi voditelji/animatorji učili na oratoriju. Naložba, ki ima v današnjem vase zagledanem in preračunljivem svetu neizmerljivo vrednost!

Mozambik

Izkušnja enomesečnega misijonskega prostovoljstva

Da lahko v času počitnic, dopustov in celo takrat, ko smo v pokoju, naredimo nekaj zase in za druge brez zaslužka in dobička, je dokazalo pet misijonskih prostovoljcev, ki so se poleti odpravili v afriški Mozambik.

Študent Matija Bregar, maturantka Maja Žibert, že zaposleni Darja Jeraj in Janja Kovačič ter 85-letna upokojenka Frančiška Robnik so pod vodstvom Marka Suhoveršnika delovali v misijonu pri sestrah salezijankah. Druga kultura, drug način razmišlja-

nja in delovanja jih je obogatil bolj, kot so lahko sami z mnogimi darovanimi sredstvi pomagali tamkajšnjim mladim, potrebnim duhovne in materialne spodbude v njihovem težkem družbenem stanju, ki ga ustvarja državni sistem.

Maja Žibert opisuje svojo izkušnjo: POLETI SEM MESEC DNI PREŽIVELA IN delala kot misijonska prostovoljka v Namaachi (izg. Namáši) v Mozambiku. Pet minut stran od Zavoda Marije Pomočnice, kjer smo pomagali, živi in deluje misijonarka s. Zvonka

© vse foto: M. Suhoveršnik in prostovoljci

Mikec. Zaradi poznanstva z njo smo se tudi odločili, da se odpravimo v ta kraj. V Zavodu je poleg internata z 90 dekleti še velika šola, ki jo obiskujejo domska dekleta in okoliški otroci ter vrtec.

Ja, Afrika je drugačna kot naš svet. Če sem imela ob prihodu v mislih nekakšne predstave o veliki revoluciji, ki jo bom zanetila tam dol, sem se zelo zmotila. Veliko je bilo že to, da sem svoj čas delila s prijaznimi ljudmi, ki sem jih tam spoznavala. Največ pozornosti sem posvetila dekletom iz internata. Prvi vtis je bil precej drugačen od kasnejšega spoznanja. Dekleta od tretjega do devetnajstega leta, ki vse leto živijo v internatu, nimajo svojih domačih. Ali pa jih imajo, a so jih različne družinske razmere prisilile, da so jih zapustile. Nekatera dekleta so dobesedno živela na ulici. Takšno življenje te prisili, da se obnašaš tako, kot se punce v internatu.

Imela sem možnost izkusiti pristno Afriko, saj sem en teden obiskovala nekatere družine teh deklet. Pri njih sem prespala, z njimi delala in jedla. Tudi tukaj bi bila misel o revoluciji napačna, čeprav še vedno živim v upanju, da jim je ta obisk dal vedeti, da niso pozabljene, čeprav živijo v veliki revščini in v naših očeh v veliki bedi. Obilo blagoslova sestram salezijankam, ki po vzoru svetega Janeza Boska skušajo male "volkove" spremeniti v krotka jagnjeta. ▣

V KEREČEV SKLAD

za salezijanske misijone in misijonarje ter za stroške postopka za beatifikacijo misijonarja **ANDREJA MAJCNA** ste od 20. junija do 25. avgusta 2012 darovali: Bezek D., Brezavšček R., Jelinčič R. A., Jeršin M., Pečovnik A., Rihtar F., Rous H., Sajovic I., Schnabl Janhas M., Zrnc M., župnija Rakovnik in nekateri neimenovani dobrotniki. **BOG POVRNI!**

© Maša B. Mašuk, Božji služabnik Andrej Majcen, 2011; Foto J. Žnidaršič

Boleče slovo od ljubljene Kitajske

Kako hitro je minilo šestnajst misijskih let. Potrebe so bile velike, uspehi čudoviti, načrti drzni in velikopotezni, Majcen cenjen in povsod spoštovan. Pa je z enim zamahom roke Voditelja bilo izbrisano vse, kakor zberemo tablo z gobo, da lahko pišemo kaj drugega. Kjer je do sedaj visel križ, se je sedaj zmagoslavno smehljal Mao Zedong, ker je mnogo drugih poslal »na križ«. Majcen je imel srečo, da je bil njegov odhod leta 1951 iz Kitajske »mehek«.

Pripravil Tone Ciglar

TUDI JAZ SEM PRIŠEL NAVRSTO, DA SO me poklicali na zaslišanje. Neskončno nesmiselnih vprašanj je sledilo drugo za drugim. Najhuje je bilo ob moji izjavi, da ima sestra Marica v Sloveniji nekaj vinograda. Nevarno je bilo hoditi po ulicah. Keréc, ki je prišel v Kunming, ni smel več nazaj v Čaotung. V šoli učenci in učitelji niso hoteli govoriti proti meni. Vendar sem odstopil kot ravnatelj in to mesto prepustil sobratu Sengu, Kitajcu.

Avgusta 1951 smo zadnjič skupaj opravili duhovne vaje v zakristiji katedrale: pridigala sva msgr. Keréc in jaz. Sobratu Wangu, duhovniku, sem rekel: »Zdi se mi, da bom moral kmalu oditi, prosim te, bodi zvest papežu.« Odgovoril mi je: »Sem Kitajec in že vem, kaj delam. Toda papeža, Jezusa v Evharistiji in Marije nikdar ne bom zatajil.« Držal je besedo, preстал je 38 let zapora in prisilnega dela in sedaj živi ves zdelan v

Hongkongu. Enaka usoda je doletela tudi Senga.

Politični procesi

Sredi avgusta, natančno 14. in 15., smo še vsi salezijanci v Kunmingu skupaj šli na slovesno večerjo v vietnamsko restavracijo. To je bila poslovilna večerja. Že naslednji dan 16. je sledila aretacija Wanga. Šolarji so klicali, da je »imperialistični pes« in da želijo videti njegovo kri. Naj-

BOŽJI SLUŽABNIK

prej je moral v hišni zapor, 9. septembra pa so proti njemu uprizorili javni proces, na katerem je dobil 30 let. Vsa mučenja in ponižanja je junaško prestal. Potem je bival zasebno v Kunmingu, skromno se je preživljal s prevajanjem. Potem so mu le dovolili oditi v Hongkong.

Policija nas je 18. avgusta vse poklicala v govorilnico na škofiji. Komisar je bral z dolgih seznamov. Potem je dejal: »Tu je imperialist in kolonizator škof Derauineau.« Vrstile so se dolge obtožbe. Kratko je zaključil: »Zaradi tega je od ljudstva obsojen na zapor.« Škofa so takoj odvedli v zapor. Pozneje je bil izgnan.

Približali so se tudi moji zadnji dnevi v Kunmingu. No, potem je Mao rekel: tudi za Majcna preiskave, odvzem vsega, trpinčenja, zapori, zaslišanja in na koncu izgon, češ da je imperialist. In moral sem biti srečen, da sem odnesel celo glavo. 21. avgusta je prišel policist, me ljubeznivo nagovoril in me odpeljal na policijo. Vprašali so me samo, če imam denar. »Denar? Zakaj?« sem bil presenečen. »Za letalsko vozovnico v Hongkong. Prosili ste za odhod in mi vam ugodimo. V časopis dajte tri dni zapovrstjo oglas. Če se po treh dneh nihče ne oglasi, da bi vas tožil ali zahteval denar, lahko odpotujete.«

Slovo avgusta 1951

Takoj sem šel na letališče in dobil listek za 25. avgusta. Dovoljena prtljaga je le 20 kg. Med drugim sem dal v kovček: štiri zvezke brevirja, ruski slovar, Filotejo iz leta 1899, mamin spomin. Sotrpinom sem povedal, kako sem odbiral predmete, obleko, spomine, knjige. Pa mi je

stari misijonar rekel: »Kaj vam to pomaga za večnost?« Denar mi je oskrbel Seng, ki si ga je sposodil pri karmeličankah. Še enkrat smo se vsi skrivaj srečali za katedralo, bilo je to 24. avgusta zvečer; drug drugega smo blagoslavljali in se poslavljali. Naslednji dan 25. smo še skupaj maševali. Za slovo me je msgr. Keréc blagoslovil; bil je prepričan, da ga bodo mučili in usmrtili.

Pregled moje prtljage na letališču je trajal eno uro. Potem se je pred letalom še vse enkrat ponovilo: list za listom so obračali tako brevir kot Filotejo. Fotografije, ki sem jih hranil kot spomin, je prijel in jih vrgel v smeti. Potem se je letalo dvignilo v zrak. Najbolj boleče je bilo to, da se je bilo treba ločiti od ljudi in mladine, za katere sem žrtvoval 16 let življenja, dela in trpljenja.

Po treh urah smo prispeli v Chungkin. Spet je sledil pregled vsega, kar je še ostalo. Na listu sem imel napisane don Boskove sanje o kači. Celo uro sem jim moral brati, prevajati in pripovedovati. Potem smo potovali z ladjo po Jangcekjangu, vsega 400 ljudi, večinoma misijonarji. V Hankowu smo se oglasili pri frančiškanih. Potem smo z vlakom iz Wuhu potovali proti jugu, torej skozi Shiu Chow; končno smo prispeli v Canton. Od tam pa še proti Hongkongu, vendar je na meji sledil še enkrat pregled vsega, česar nam niso že prej zmetali stran. Bilo je 15. septembra 1951, na praznik Žalostne Božje Matere. Tako sem došel na svobodo.

Potem so leta 1952 pripotovali v Hongkong dr. Janež in kamilijanci iz Čaotunga. Končno so na pot v pro-

stost iz Kunminga 15. aprila odšli tudi msgr. Keréc in sestre in prispeli 1. maja v Hongkong. Tako se je zgodilo, da je bil msgr. Keréc prvi izmed nas, ki je leta 1935 prišel v Kunming, in zadnji, ki je maja 1952 odšel iz Kunminga.

Memento mori

Marija, danes te prosim prav lepo:

- Ljuba Mati večnega življenja, reši mojo dušo pogubljenja.
- Da bi me misel prevzela: vsak trenutek je v mojo srečo ali v moje pogubljenje.
- Da bi vedno mislil na poslednje reči in na vekomaj ne bi grešil.
- Oh vsak dan sem za korak bliže grobu: kje? kdaj? kako?
- Oh da bi imel milost prejeti zakramente srečne smrti z imeni Jezusa, Marije in Jožefa.
- Oh na starost pravo pamet mi dajaj, da ne bom v spotiko, nadlego in napoto in v slab zgled.
- Oh, da bi bila moja zadnja misel Marija in zadnji utrip ljubezni Jezus moj Odrešenik in cilj.
- Sprejmi, Gospod, moje trpljenje, življenje in delo, umiranje in smrt za pokoro za moje grehe.

Ljuba Mati večnega življenja, reši mojo dušo pogubljenja!

Osebna duhovnost I, str. 15

Ob letu osorej

Po VELIKEM ŠMARNU 2011, NA DON Boskov rojstni dan, smo s sv. mašo začeli gradnjo don Boskove ustanove v Mariboru. Natančno mesec dni zatem, 16. septembra, je vrhovni predstojnik salezijancev Pascual Chavez vodil slovesno somaševanje in ob navzočnosti škofov, salezijancev in duhovnikov, faranov in mnogih prijateljev blagoslovil novo gradbišče.

Po enem letu je, hvala Bogu, že moč videti večji del objekta in se sprehoditi po prostorih. Zidarsko je zgrajena večnamenska dvorana, kapela, župnijski prostori in sobe za bivanje, gradijo pa se prostori mladinskega centra in spodnji del zvonika.

Najtežji gradbeni zalogaj v tej fazi je gotovo gradnja cerkve, ki ima same zaobljene stene, saj je skoraj okrogla. Stena za oltarjem je že zgrajena do višine stropa, zdaj delajo levo stran, v drugi polovici septembra pa pride na vrsto še desna stran in vhod.

Ob obletnici blagoslovitve del bomo obhajali sv. daritev že v bodoči kapeli Marije Pomočnice, ki jo bo vodil nadškof dr. Marjan Turnšek. Ob tej priložnosti bomo na hodniku odkrili spominski temeljni kamen, ki ga je na svojem drugem obisku v Sloveniji ob Slomškovi beatifikaciji blagoslovil papež Janez Pavel II. Spomnili se bomo njegovih dragocenih besed in misli, ki nam jih je tedaj izrekel.

Cenjeni prijatelji in dobrotniki. Vsak na svoj način gradimo skupnost Cerkve, vsak s svojim trudom in prizadevanjem za svetost lepšamo njen sijaj. Številni pa s svojo veliko dobroto pomagajte graditi ta novi salezijanski center v Mariboru. Don Bosko je ob gradnji svetišča Marije Pomočnice v Turinu dal pobudo za duhovno-materialno menjavo: dobrotnikom je za njihovo pomoč pri gradnji cerkve zagotovil izredne Marijine milosti. Tako smo pred kratkim prejeli dar za našo gradnjo s pripisanim namenom, da bi don Bosko spremljal in vodil njihove otroke čez vse mladostne čeri, da bi postali pošteni

Ustanova Sklad Janeza Boska
Rakovniška 6
1000 Ljubljana

TRR 2420 3901 0836 316
Raiffeisen Banka

Hvaležno se spominjamo vseh nekdanjih in sedanjih dobrotnikov. V župniji sv. Janeza Boska darujemo vsako nedeljo za vas sv. mašo in vas vključujemo v dnevno molitev naše salezijanske skupnosti.

Več o dogodkih v naši župniji in o gradnji lahko najdete na www.donbosko.si/maribor

ljudje in dobri kristjani. Verjetno je ni krščanske družine, ki si ne bi želela prav tega. V trdnem zaupanju v don Boska, ki je pred smrtjo obljubljal, da bo za mlade iz nebes storil več, kot je mogel na zemlji, in v mogočno priprošnjo Marije Pomočnice, tudi vas vabimo, da posnemate to družino in se pridružite gradnji prvega svetišča sv. Janeza Boska v Sloveniji. Gospod zanesljivo dobro plačuje.

Naj še dodam **iskreno vabilo** na zgoraj omenjeno zahvalno bogoslužje in ogled gradbenih del **v nedeljo, 16. septembra ob 17. uri**. Veseli bomo vaše navzočnosti in vsakršne podpore.

Tone Lipar

RAJNI

naročniki Sal. vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duh. poklice

Barbiš Štefanija, Vrhnika
Čeplak Ivanka, Radmirje
Drobnak Ivana, Ljubljana
Glavič Marija, Struge
Horvat Kristina, Lendava
Horvat Silva, Ljutomer
Kotnjek Gizela, Lendava

Kozinc Tončka, Sevnica, mati duh.
Lipovec Alojzija, Ljutomer
Oletič Dejhan, Ljutomer
Romih Marija, Otočec
Šebenik Marija, Vrhnika
Štrosar Ana, Šempeter pri Gorici

Ob 140. obletnici Družbe HMP

Sestre hčere Marije Pomočnice se hvaležno oziramo na zgodovino naše redovne ustanove, ki jo je pred natanko 140 leti, 5. avgusta 1872, ustanovil sv. Janez Bosko skupaj s sv. Marijo Dominiko Mazzarello. Bile naj bi izraz hvaležnosti Mariji Pomočnici za neštete milosti in znamenje Božje ljubezni za mlade.

s. Damjana Tramte

Jubilejno leto je zaznamovalo vse hčerke Marije Pomočnice na vseh petih celinah, kjer živimo in delujemo. Slovensko-hrvaška inšpektorija je ta dogodek pomenljivo obeležila znotraj duhovnih vaj, ki smo jih sestre v dveh skupinah opravljale v Marijinem domu na Bledu. Znova smo prisluhnile preroškim besedam, ki še danes zavezujejo vsako hčerko Marije Pomočnice: »Imele boste veliko prihodnost, če se boste ohranile preproste, skromne in zatajevanek« (don Bosko).

Simbola dišeče narde in prižgane svetilke, ki smo ju prejele iz Morne-seja, kraja naših začetkov, nam sporočata prav to. V zvestobi Božjemu klicu in v medsebojni povezanosti želimo nadaljevati našo pot podaritve Bogu za rešitev mladih.

Družba HMP trenutno šteje 13.653 sester (podatki so iz decembra 2011), ki delujejo v 1.436 skupnostih, v 94 državah ter na vseh 5 celinah.

geslo križanke

Geslo tokratne križanke pošljite do 15. oktobra 2012

1. nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej.
2. nagrada: knjiga Karmen Jenič: Koliko je ura.
3. nagrada: knjiga Toneta Ciglarja: Andrej Majcen - vietnamski don Bosko.
4. nagrada: knjiga Terezija Bosca: Za vas živim.
5. nagrada: rakovniška knjžica T. Ciglarja: Pričevalec dobrote – Andrej Majcen.

Rešitev križanke SV 4/2012

JANEZ ŽEROVNIK

(salezijanec – župnija Ig)

	SESTAVILA MELIA	PRIL MELIA	GLAVNI BISTVO DOKA	POKON POKON	SALES JANEZ MARIJA	MELIA DE	SESTRA GOSPA MARIJA	VALE SESTRA MARIJA	MARIJA DOLINA MARIJA		
	M	A	R				M	A	Č	E	
	O	T	E	L	I	T	E	V			
	R	E	L	I	G	I	J	A			
	J	A	N	E	Z	K	E				
	Z	A	L	E	I	N	A	N	A		
	T	R	E	M	A	S	K	A	I	S	
	L	A	R	A	B	L	A	T	O		
	A	D	O	K	R	A	A	R	K	A	
	G	V	A	J	A	K	L	O	R	D	
	B	O	N	B	O	N	V	I	Z	A	
	U	N	I	A	T	P	I	J	A	Č	A
	T	A	K	K	O	A	R	A	R	A	T

	SESTAVILA MATEJA	SPALNO OBLAČILO IZ HLAČ IN MAJICE	KOS POHIŠTVA	STARA ANGL. VOTLA MERA, BOKAL	SALEZI-JANSKI VESTNIK	PRITRDILNICA	KNJIGA ZEMLJE-VIDOV	IŽUMRLA, NOJU PODOBNA PTICA	LIKOVNA UMETNOST (LAT.)
	SODOBNA ZABAVNA GLASBA				UGLAJENA ŽENSKA	GOVORNIŠKI ODER			
	POSNE-MOVALEC, OPONA-ŠEVALEC								
	SLOG, STIL					IZRASTEK NA ČLOV. GLAVI			
	NEBEŠKI KRUH					UPANJE			
								SLUŽBENO MESTO ALI URAD EKONOMA	ZGORNJI DEL STOPALA
SALEZI-JANSKI VESTNIK	NAZIV	GRŠKA ČRKA			KRATKA POUČ-NA ZGODBA				
		PISEMSKA OVOJNICA			MESTO V NEMČIJI				
PRAVO-SLAVNA PODOBA				ŽID				KOTAR ALENKA	
				RAHEL VETRIČ				STENSKA OBLOGA	
KRIŽANEC MED OSLOM IN KOBILO				ČLAN SENATA					
				SPODNJI DEL GOBE, BET					
ADAMOVA ŽENA				BIBLIJSKO MESTO				STAR SLOVAN	
				SL. FILM. IGRALKAITA				GRŠKI BOG VOJNE	
SALEZI-JANSKI VESTNIK	NAŠA CELINA						VULKAN NA FILIPINIH		DOLGOREPA PAPIGA
	PLOŠČEK PRI HOKEJU						SPODNJI DEL PROSTORA		
DROBEN ZAJEDAVEC							STRAH PRED NASTOPANJEM		
							ENAKI ČRKI		
GLAVNO MESTO GRČIJE							STRO-KOVNJAK ZA KLETARSTVO		
NENASE-LJEN OTOK V KORNATIH, HRVAŠKA							SLAŠČICA IZ SLADOLEDA IN KANDIR. SADJA		

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

- nagrada:** 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej: Jonatan JERŠIN, Ljubljana.
- nagrada:** knjiga Karmen Jenič: Koliko je ura, Pripoved o življenju sv. Marije Dominike Mazzarello: Francka BIRSA, Šempeter.
- nagrada:** knjiga Toneta Ciglarja: Andrej Majcen: Špela PAVLI, Trbovlje.
- nagrada:** knjiga Terezija Bosca: Za vas živim (življenjepis sv. Janeza Boska): Franci KOS, Mokronog.
- nagrada:** rakovniška knjižica Toneta Ciglarja: Pričevalec dobrote – Andrej Majcen: Anton FURLAN, Šempeter.

V VERŽEJ NA ODDIH

V Penzionu Mavrica v Veržehu vam ob stoletnem jubileju ponujamo prijetno preživljenje dopustov in počitnic v mirnem okolju, kjer je veliko možnosti za sprostitvev in rekreacijo.

V tišini kapele lahko najdete mir in se notranje obogatite, skupni prostori in igralnica pa nudijo možnost medsebojnega druženja.

marianum[®]
 ZAVOD MARIANUM VERŽEJ
Hiša, ki združuje generacije.

Informacije in rezervacije

Penzion Mavrica***
 Puščenjakova ulica 1
 9241 Veržej

E: penzionmavrica@siol.net
 S: www.marianum.si
 T: 02 588 90 60 M: 051 370 377

OBVESTILA

PROGRAMI ZA MLADE

BLED

5.–7. oktober: Gospodinjski tečaj za mlade

Informacije in prijave: s. Martina Golavšek

LJ. GORNJI TRG

27. oktober: Info srečanje za prostovoljce VIDES – Brazilija 2013

Informacije in prijave: s. Metka Kastelic

NOVO MESTO

30. november – 2. december:

Duhovna priprava na božič za mlade in odrasle

Informacije in prijave: s. Angelca Vozelj

ŽELIMLJE

16.–18. november: za fante in dekleta 4.–7. razreda

23.–5. november: za ministrante – fante

07.–09. december: za fante in dekleta 8.–9. razreda

14. 16. december: za fante in dekleta 9. razreda in srednješolce
Informacije in prijave: Klemen Balazič

DUŠA – DUHOVNA ŠOLA ZA ANIMATORJE NA RAKOVNIKU.

Enoletni program za udeležence in za druge mlade iz Salezijanskega mladinskega gibanja (Uskovniški tedni, postne duhovne vaje, oratorij, bivši gimnazijci in animatorji Želimlje, salezijanski mladinski centri ...): starejše dijakke, študente in mlade v poklicih.

Srečanja so enkrat mesečno, v letu 2012-2013 bo to redno tretji torek v mesecu, z začetkom ob 19.00 in trajajo približno do 21.30, od oktobra naprej do maja (16. oktober, 20. november, 18. december, 15. januar, 19. februar, 19. marec, 16. april in 21. maj).
Informacije in prijave: Marko Košnik, s. Marija Imperl

VEČERI DRG – DUHOVNE RITMIČNE GLASBE

8. november, 13. december, 10. januar, 14. marec, 11. april, 9. maj.
KDAJ: drugi četrtek v mesecu ob 20.00. KJE: dvorana v gradu RAKOVNIK, Ljubljana.
Informacije: Marko Košnik

DRUGI PROGRAMI

BLED PRI HMP

13. oktober: Predavanje za starše

26.–27. oktober: Duhovne vaje za sodelavce Karitas

Informacije in prijave: s. Martina Golavšek

NOVO MESTO PRI HMP

17. november: Duhovna obnova za babice in dedke

30. november – 2. december:

Duhovna priprava na božič za mlade in odrasle

Informacije in prijave: s. Angelca Vozelj

RAKOVNIK – ROMARSKI SHODI

30. september – MAJCNOVA NEDELJA. Ob 15.00 bo slovesnost ob obletnici rojstva in smrti Božjega služabnika Andreja Majcna.

28. oktober: 15.00 – Pobožnost zadnje nedelje v mesecu.

25. november: 15.00 – Obletnica prihoda salezijancev na Rakovnik.

VERŽEJ

Tečaj pisanja ikon

4.–7. oktober 2012

(četrtek-nedelja)

Vodita mag. Silva Božinova in

Vesna Deskoska

Info in prijave: Janez Krnc

SKALA

4. oktobra 2012

Skala vabi na konferenco z naslovom *Spremljanje mladostnika pri oblikovanju samopodobe*.

Uvodno predavanje dr. Alenka

Kobolt; krajše strokovne

predstavitve dobrih praks;

odmor s praktično predstavitvijo

dobrih praks; okrogla miza;

plenarni zaključek

Več na: www.donbosko.si/skala

Sprotne informacije o dogodkih:

www.donbosko.si (salezijanci) in

www.hmp.si (sestre HMP)

Klemen BALAZIČ, Želimlje 46, 1291 Želimlje, tel. 031/468.974, e-mail: kbalazic@gmail.com

s. Martina GOLAVŠEK, Marijin dom Bled, Partizanska 6, 4260 Bled, tel. 04/57.41.075 ali 031/443.771; e-mail: md.bled@gmail.com

Boštjan JAMNIK, Don Boskov trg 1, 3000 Celje, tel.: 031/486.554, e-mail: bostjan.jamnik@salve.si

s. Metka KASTELIC, Gornji trg 21, 1000 Ljubljana; tel. 031/736.214, e-mail: kastelic.metka@gmail.com

Janez KRNC, Puščenjakova 1, 9241 Veržej, tel. 041/357.640, e-mail: janez.krnc@salve.si

Marko KOŠNIK, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 051/337.556, e-mail: marko.kosnik@salve.si

Blažka MERKAC, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 031/556.239, e-mail: smp@salve.si

s. Majda PANGERŠIČ, Gornji trg 21, Ljubljana; 041/233.432; e-mail: majda.pangersic@gmail.com

Ivan TURK, Puščenjakova 1, 9241 Veržej, tel. 031/358.018, e-mail: ivan.turk@salve.si

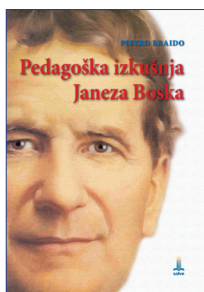
s. Angelca VOZELJ, Smrečnikova 60, 8000 Novo mesto, tel. 031/405.200, e-mail: angelca.vozelj@gmail.com

INFO

Vit Dlapka DON BOSKO PRIJATELJ OTROK

Don Boskova »pravljica« za najmlajše in otroke. Dobra otroška literatura s krščansko vsebino. Izvirne ilustracije in bogato besedilo češkega salezijanca je primerno darilo za otroke ki že znajo brati, ali pa jih nagovorijo dobre in izvirne ilustracije. Simpatične barvne celostranske ilustracije dopolnjuje kratko besedilo.

Pietro Braid PEDAGOŠKA IZKUŠNJA JANEZA BOSKA

Avtor je v knjigi predstavil pedagoško podobo »očeta in učitelja mladi ne« don Boska. Don Bosko je za cilj svojega dela postavil osebo mladega človeka, ki naj postane pošten državljan in dober kristjan, oseba, ki se v polnosti uresniči in je odgovorna. Knjiga je odlično izhodišče za nadaljnje pedagoško razmišljanje o vzgoji danes.

PRIPRAVA ZA TISK ZALOŽBA - VIDEO TRGOVINA

Rakovniška 6 - Ljubljana
01 427 73 10 - info@salve.si
www.salve.si
trgovina je odprta vsak delovni dan 8.00-18.00 - ob sobotah 8.00-13.00 ter ob romarskih shodih

Samo to noč

© P. Belak

Bruno Ferrero

Na vrata župnišča je potrkal umazan in hudoben mladenič. Bil je prepodajalec. Iskali so ga policija in njegovi nasprotniki in ni vedel, kam bi se skrila. Stari župnik, ki je odprla vrata, se je vznemiril in ustrašil ob tem obisku.

»Spustite me noter, oče. Obupan sem.«

»Dobro. To noč lahko ostaneš tukaj. Ampak samo to noč. Jutri zjutraj moraš od tod!«

Tisto noč je stari župnik umrl in prišel je v nebesa. Jezus ga je prijazno sprejel in mu rekel:

»Resnično, vsakokrat, ko si napravil kaj dobrega kateremu izmed mojih najmanjših bratov, si to storil meni!« Župnik je bil srečen ob teh besedah.

Jezus pa je nadaljeval: »Pridi, vstopi v nebesa. To noč lahko ostaneš tukaj. Ampak samo to noč. Jutri zjutraj pa moraš od tod!«

Jezus ne govori »za šalo«. »Ne pojde v nebeško kraljestvo vsak, kdor pravi: »Gospod, Gospod«, ampak kdor uresničuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih. Veliko mi jih bo reklo tisti dan: »Gospod, Gospod, ali nismo v tvojem imenu prerokovali in izganjali demonov in v tvojem imenu storili veliko mogočnih del?« In takrat jim bom naznanil: »Nikoli vas nisem poznal. Pojdite proč od mene, kateri ravnote nepostavno!« (Mt 7,21-23)

Obisk

Vsako opoldne se je neki mladenič pojavil na vratih cerkve in čez kako minuto spet zginil. Nosil je karirasto srajco in strgane kavbojke kot vsi mladi njegove starosti. V roki je držal papirnato vrečko s sendviči za malico.

Presenetil ga je župnik z vprašanjem, zakaj prihaja semkaj. Dandanes so taki časi, da ljudje ogledujejo tudi cerkve, če je mogoče kaj vrednega za ukrasti.

»Prihajam molit,« odvrne mladenič.

»Molit ... Kako pa zmoliš tako na hitro?«

»Eh ...vsak dan se opoldne na hitro pojavim v cerkvi in rečem le: 'Živijo, Jezus, tukaj Jim', nato pa odidem. Čeprav je to zelo kratka molitev, pa sem prepričan, da me sliši.«

Čez nekaj dni so mladeniča zaradi delovne nezgode vsega polomljenega prepeljali v bolnišnico. Pristal je v bolniški sobi skupaj s še nekaterimi pacienti. Njegova navzočnost je spremenila stanje na oddelku.

V nekaj dneh je njegova soba postala kraj srečevanja vseh pacientov tega oddelka. Mladi in stari so se srečevali ob njegovi postelji, ta pa jim je delil nasmehe in spodbujal vse po vrsti.

Na obisk se je odpravil tudi župnik in v spremstvu bolničarke prišel do njegove postelje. »Slišal sem, da si ves polomljen, a kljub temu opogumljaš vse druge. Kako ti to uspe?«

»Hvala nekemu, ki pride na obisk vsako opoldne.« Bolniška sestra ga prekine: »Opoldne pa ja ni nikogar na obisk.«

»Seveda! Pride vsak dan, pojavi se na vratih sobe in reče: 'Živijo, Jim, tukaj Jezus' in odide.«

Obstajajo ljudje, ki imajo dar, da nas naredijo boljše, ki ogrejejo naša srca in nam vlivajo poguma. Čudovito je, ko vemo, kje jih poiskati in si želijo, da pridemo k njim, jih obiščemo, čeprav nimamo kaj ali ničesar za pokloniti, prejeli pa bomo veliko. Tak je bil Jezus v cerkvi.

V cerkev je vstopila neka babica, držeč za roko vnučka.

S pogledom je iskala rdečo lučko, ki je nakazovala na navzočnost Najsvetejšega v tabernaklju. Pokleknila je in začela moliti. Mali je stal ob njej in obračal oči od babice k lučki in od lučke nazaj k babici. Čez nekaj časa je skremženo vprašal: »Babica! Kdaj bo posvetila zelena, da bova lahko odšla?«

Ta lučka ne bo nikoli postala zelena. Brez prestanka ti šepeta: »Ustavi se!«

To je skala. Edina resnična skala, kamor se živeči lahko zasidramo. Edini postanek, kjer se lahko resnično spočijemo. »Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek.«

Jezus nas opominja edinole z besedami: »Spreobrnite se, kajti približalo se je nebeško kraljestvo!«

Kraljestvo je med nami. Koliko jih to sploh opazi?

Bruno Ferrero